

પ્રેમ - સહુનો પોતીકો છે. આગવો છે. અંગત છે.
એટલે એ વિશે કોઈ સલાહ સાચી પડતી નથી.
કોઈ વ્યાખ્યા સંપૂર્ણ રચાતી નથી.

સામાન્યીકરણના સિદ્ધાંત વડે
આ અસામાન્ય અનુભવને સમજાવવો અઘરો છે.

આ એક જ ચાવીવાળું તાળું છે.
ને તાળાનો માલિક, ચાવીનો માલિક નથી.
અહીં 'માસ્ટર-કી' નામની વ્યવસ્થા જ નથી.
ચાવી ને તાળું મળ્યાં તો જ દ્વાર ખૂલે!
નહીં તો, આજીવન બંધ ઓરડે જીવી જવાનું!

અહીં સૌની પોતાની નૌકા, પોતાના સઢ, પોતાનું સુકાન
પોતાનાં હલેસાં, પોતાનો સાગર, પોતાના સંજોગ
અને પોતાનાં પુરુષાર્થ ને પ્રારબ્ધ....

એકને અનુકૂળ એ અન્યને પ્રતિકૂળ
મોજાં જુદાં, મારગ જુદા, મંઝિલ જૂદી...

મારા હોકાયંત્રની ઉત્તર દિશા, તમારા માટે ઉત્તર ન ય હોય!
એટલે જ, આ સાહસનું ક્ષેત્ર છે, સલાહનું નહીં.
ને તો ય, દીવાદાંડી સાગરખેડૂને કામ તો લાગે,
એટલે આ પુસ્તક!

પ્રેમના પથ પર બે અંતરાય...
અહંકાર અને અધિકાર
મોભો અને માલિકીભાવ.

એને અતિક્રમવા અઘરા તો છે,
પણ આવશ્યક પણ છે,
અહંકાર અને અધિકાર ઝૂકવામાં માનતા નથી,
અને ઝુકાવવાનો આગ્રહ રાખે છે.

પ્રેમ તો લવચિક છે,
પ્રેમમાં જડતા ન હોય.
પ્રેમ તો ઝૂકે, નમે,
અક્કડ રહે તે તૂટે,
અડગ રહે તે ના હઠે
પ્રેમ અડગ છે, અક્કડ નથી.
પ્રેમ જિંદી છે, જડ નથી.

પ્રેમમાં એક થવા મથતા બે જણ છે ને
એક થવામાં આ જડતા આડી આવે છે.

I Love You...

અહીં I કેપિટલ છે. પહેલો છે. એ 'હું' છે.
વાત પ્રેમની કરવી છે. પોતાના પ્રેમની કરવી છે.
પણ 'I' 'હું' ભૂલતો નથી.

એ તો સૌથી પહેલો જ રહે છે.
ને જેને એ કહેવું છે એ You છેલ્લે આવે છે.

પ્રેમમાં હું પહેલા ને તું છેલ્લે?
તો તો એ ટકે કઈ રીતે?
એને ટકાવે છે Love.

Love વચ્ચે છે.
I અને Youની વચ્ચેનો સેતુ છે.
ને એ જ જીવનનો ય હેતુ છે.

I ઓગળે - ન ય ઓગળે
પણ, અનુચ્ચરિત બને -
અને ઉચ્ચારાય માત્ર - Love You!

ચાહું છું તને!
હુંય! હું વગર!!

કોને કહેવાય પ્રેમ? ક્યારે થાય છે પ્રેમ?
ઘણાંને થાય છે, ઘણાંને એવું લાગે છે.
પણ, કોઈ સમજાવી શકતું નથી, આંગળી મૂકીને નહીં તો,
આંગળી ચીંધીને ય બતાવી શકતું નથી કે, આ પ્રેમ!

મળે છે અને શોધ પણ ચાલુ છે.
સમજાય તો સમજાવાતો નથી,
ઓળખાય તો ઓળખાવાતો નથી.

કેંક શોધે છે, કોઈકને મળેય છે.
મળે તો સાચવી રાખવો છે, એવું કહે છે,
પણ, સચવાતો નથી, એવું ય બને છે,
હાથમાંથી સરી જાય છે, એવું લાગે છે,
પણ બચાવી શકાતો નથી, એવું ય બને છે.

નથી એવું ય ભીતર ભીતર લાગે.
સરી ગયો એવું ય ભીતર ભીતર લાગે.
છે એવું ય ભીતર ભીતર લાગે...

કેમ છે પ્રેમનો આટલો મહિમા? છે છતાં ઓળખાતો નથી, એટલે?

તો તો બંને એક!
પ્રેમ અને પરમેશ્વર!
એકમેકના પર્યાય!

એમનું દર્શન હોય, પ્રદર્શન નહીં.
એમનો સાક્ષાત્કાર હોય, મુલાકાત નહીં.

એને પમાય, એને મળાય નહીં.
એને માણાય, કોઈને જાણવાય નહીં.

ગૂંચે સાકર ગળી
એણે માણી, જેને મળી!

જ્યાં જ્યાં નજર ઠરે, એ સઘળાં પ્રેમનાં જ પ્રતીક છે!
પ્રેમનું એકાદ રૂપ તો એમાં પ્રગટ થાય જ છે.

આ બારી... એ પાણ છે પ્રેમ જેવી!

ખૂલે ત્યારે બહારનું દૃશ્ય સ્પષ્ટ કરે અને ભીતરને વ્યક્ત કરે!

આ બારણું... ક્યારેક અંદર ખૂલે, ક્યારેક બહાર ખૂલે,
ક્યારેક આડું ય સરકે... પ્રેમની જેમ!
અંદર ખૂલે તેને હળવેથી ધકેલવું,
બહાર ખૂલે તેને હળવેથી ખેંચવું,
આડું સરકે, એનું તો બહુ જ ધ્યાન રાખવું...
અંદર પ્રવેશવા કે બહાર જવાના સમયે આ કામ લાગે.

આ દીવાલ... એ હૂંફનો અનુભવ આપે, પ્રેમની જેમ!
આ છત... એ આશ્રવસ્ત રાખે, સલામતી આપે પ્રેમની જેમ!
આ પગ નીચેની ધરતી - વાસ્તવ સાથે અનુસંધાન રચે.
આ આકાશ... ઊડવા માટેનું આમંત્રણ આપે આ પ્રેમ...

ધરતીમાં મૂળ નાખે ને મ્હોરે
આકાશ તરફ દૃષ્ટિ રાખીને...
સઘળે છે આ 'પ્રેમપદારથ'.

નજર નાખો... વિચારો...
આ તમારા હાથમાં છે તે પુસ્તક... એનાં પાના!
વંચાશે... સમજાશે... મનમાં ઘૂંટાશે... ને દઢ થશે
પ્રેમની જેમ જ...

પછી ભલે વાંચો... ન ય વાંચો...
પણ સાચવશો તો ખરા જ...
કોઈને સૂચવશો ય ખરા.
પ્રેમની જેમ જ!